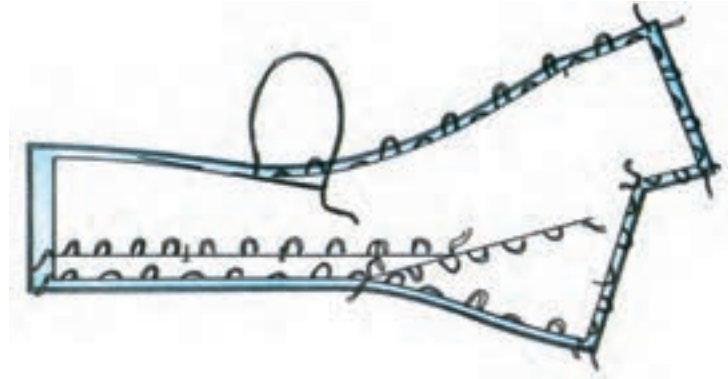
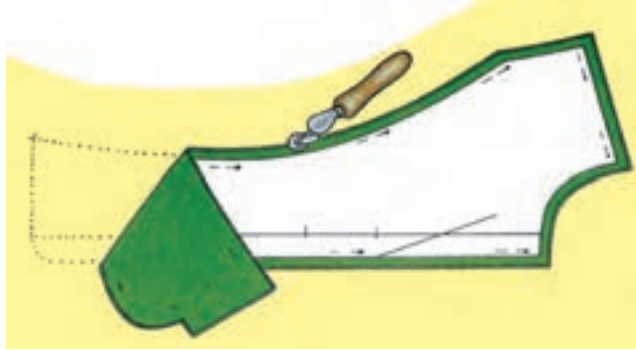

ہدف کلی: انتقال الگورومی پارچہ توسط کوک شل، کاربن و پھرت زدن پارچہ

وسایل علامت‌گذاری

به دلیل تنوع پارچه‌ها از نظر جنس، ضخامت و رنگ باید از وسایل مختلف علامت‌گذاری استفاده کرد. این وسایل عبارت‌اند از: صابون مخصوص خیاطی، گچ مخصوص (مل)، رولت، مداد مخصوص و کاربن مخصوص خیاطی.

تصویر ۳-۱

صابون خیاطی

ترکیبات این صابون عیناً شبیه صابون معمولی است با این تفاوت که قدری چرب است. برای پارچه‌های نخی و ابریشمی از این صابون استفاده نکنید؛ زیرا تماس آن با خطوط ترسیمی باعث ایجاد لکه روی آن می‌شود. این صابون بیش‌تر مناسب پارچه‌های پشمی است. (تصویر ۳-۱)

تصویر ۳-۲

گچ مخصوص (مل)

مل نوعی گچ مخصوص خیاطی است. در اشکال مختلف و رنگ‌های گوناگون وجود دارد. اثر مل از روی پارچه بسیار آسان برطرف می‌شود. کافی است تکه‌ای پارچه ضخیم روی آن بکشید تا خطوط محو گردد. (تصویر ۳-۲)

رولت

رولت برای ردگذاری و انتقال طرح روی پارچه یا کاغذ استفاده می‌شود. این وسیله گاه چوبی و گاه فلزی است. با استفاده از «کاربن مخصوص خیاطی» و رولت می‌توان در اسرع وقت خطوط الگو را روی پارچه منتقل کرد. (تصویر ۳-۳)

تصویر ۳-۳

مداد مخصوص

◀ یک نوع این مدادها عیناً مانند مداد معمولی تراشیده می‌شود و از نوک آن برای ترسیم خطوط روی انواع پارچه‌ها استفاده می‌گردد. یک نوع دیگر آن، داخل محفظه‌ای قرار گرفته است و دیرتر پاک می‌شود. (تصویر ۳-۴)

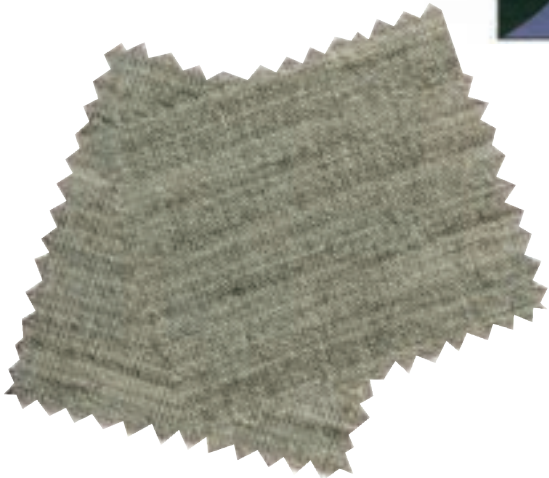

تصویر ۳-۴

کاربن مخصوص خیاطی

◀ کاربن در رنگ‌های مختلف و در پاکت‌های بسته‌بندی شده موجود است. همیشه قبل از شروع کار، رنگ کاربن را توسط رولت روی نمونه‌ای از پارچه‌ی مورد نظر انتقال دهید؛ زیرا گاهی اثر کاربن از روی پارچه‌های لطیف محو نمی‌شود. (تصویر ۳-۵)

تصویر ۳-۵

موم

◀ برای دوام و استحکام بیش‌تر نخ از موم استفاده می‌شود. چنانچه نخ را چند بار به موم بکشید، دارای آهار، ضخامت و دوام بیش‌تری می‌گردد. گاهی موم را داخل محفظه‌های مخصوص قرار می‌دهند. (تصویر ۳-۶)

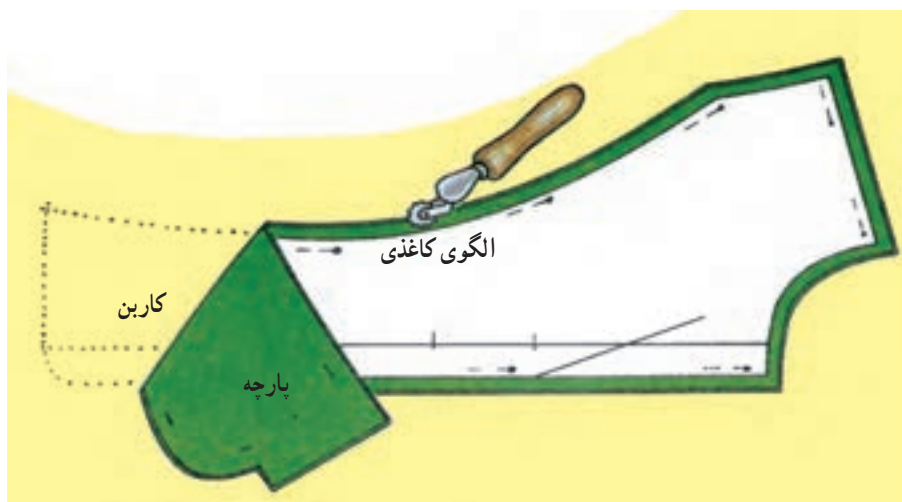
تصویر ۳-۶

طریقه انتقال الگوری پارچه

انتقال الگو با کاربن

از کاربن در مواردی که بخواهیم کار سریع‌تر انجام شود استفاده می‌کنیم. هم‌چنین اگر جنس پارچه به گونه‌ای باشد که جای سوزن روی پارچه باقی بماند و نتوان از کوک شل استفاده کرد، کاربن به کار می‌رود. باید هنگام استفاده از کاربن دقت کرد تا پارچه کثیف نشود. پس باید از کاربن مخصوص خیاطی و هم‌رنگ پارچه استفاده شود.

تصویر ۳-۷

▲ بدون برداشتن الگو از روی پارچه کاربن هم‌رنگ یا نزدیک به رنگ پارچه را، زیر قطعه‌ی برش زده بگذارید و خطوط اصلی الگو را رولت کنید. (تصویر ۳-۷)

تصویر ۳-۸

▲ الگو را از روی پارچه بردارید. طرف دیگر لباس را روی کاربن بگذارید. خطوط الگو را که قبلاً روی پارچه علامت‌گذاری شده به طرف دیگر رولت کنید. (تصویر ۳-۸)

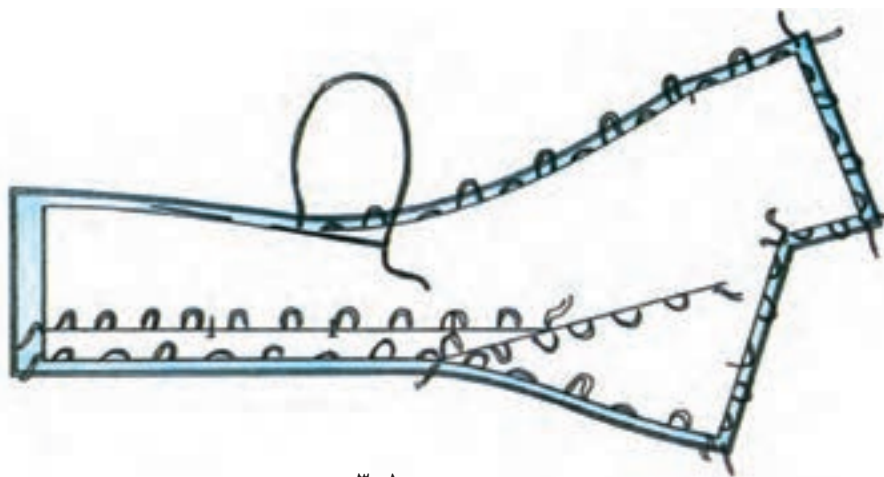
انتقال الگو با کول شل

◀ نخ کوک ظریف را دولا کنید. برای استحکام نخ و سهولت در کار دوخت، نخ را چند بار به موم بکشید. (تصویر ۳-۹)

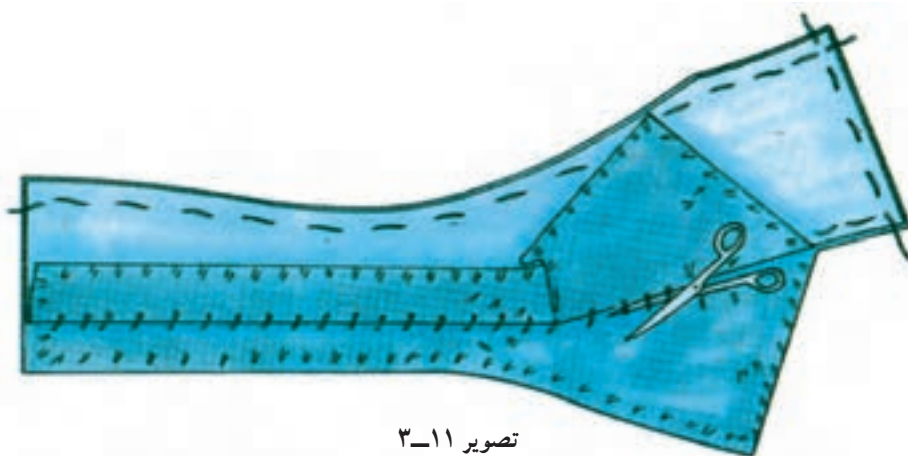

تصویر ۳-۹

تصویر ۳-۱۰

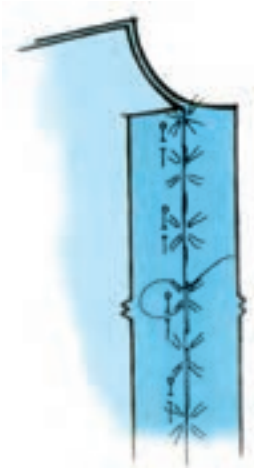
▲ پس از انجام مرحله‌ی برش، بدون برداشتن الگو از روی پارچه، پارچه را روی سطح صاف قرار دهید و دور تا دور الگو را کوک شل بزنید. (تصویر ۳-۱۰)

تصویر ۳-۱۱

▲ پس از اتمام دوخت، دولای پارچه را به طرفین بکشید؛ به طوری که تمام کوک‌ها به حالت آزاد و یکنواخت قرار گیرد. سپس به وسیله‌ی قیچی تیز، کوک‌ها را از وسط بچینید. دقت کنید که در حین چیدن کوک‌ها، پارچه چیده و سوراخ نشود. (تصویر ۳-۱۱)

◀ پس از کوک شل، خطوطی را که به تنهایی «تا» می‌شود (مانند خط دکمه خور و خط سجاف)، قبل از پرو تک تک کوک شلال بزنید. (تصویر ۳-۱۲)

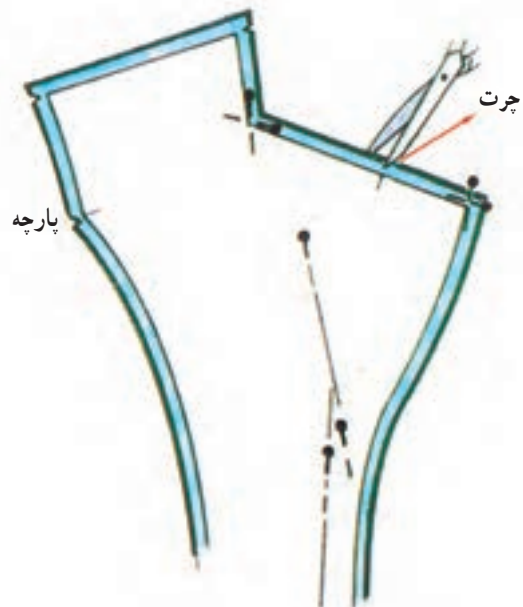

تصویر ۳-۱۲

انتقال الگو با چرت زدن

تصویر ۳-۱۴

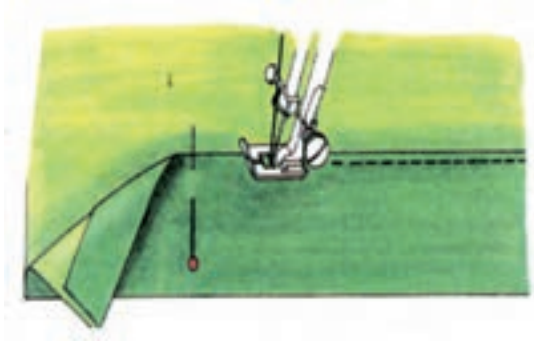

تصویر ۳-۱۳

▲ نقاطی که در آن امکان چرت زدن نیست مانند محل جیب‌ها، خطوط مرکزی جلو یا پشت یا قسمت‌هایی که چرت زدن، باعث تغییر فرم آن می‌شود و ... به وسیله‌ی صابون علامت گذاری شود. (تصویر ۳-۱۴)

▲ در این روش، محل درزها و نقاط موازنه‌ی الگو به وسیله‌ی قیچی چرت زده یا به صورت مثلثی کوچک از پارچه چیده شود. (تصویر ۳-۱۳)

بدف کلی: توانایی دوخت اولیه

فہرست تجیزات و وسایل مورد نیاز:

- پارچہ
- نخ کوک
- سوزن دوخت دستی
- سنجاق و جا سنجاقی
- انگشتانہ
- ماشین دوخت ہمہ کارہ، راستہ دوز، سردوز یا اور لوک
- اتو
- میز اتو
- پارچہ می مخصوص اتو
- پا صاف کن لبہی دامن

تصویر ۱-۱

به کار بردن انگشتانه در مواقعی که دست دوزی می‌کنید، ضروری است. به کار بردن انگشتانه به سرعت عمل می‌افزاید و نوک انگشت را از خراشیدگی محفوظ نگه می‌دارد. (تصویر ۱-۱)

انواع کوک با دست

کوک که ساده‌ترین و ابتدایی‌ترین دوخت با دست به‌شمار می‌آید در انواع گوناگون و به‌تناسب کار دوخت استفاده می‌شود.

تصویر ۱-۲

کوک ساده

این دوخت برای اتصال موقت تکه‌های لباس به کار می‌رود. طول هر کوک شلال در حدود «۵/۰ تا ۱ سانتی‌متر» و فواصل آن نیز مساوی شلال است. فواصل شلال‌های کوک تا لبه‌ی پارچه را به‌طور مساوی در نظر بگیرید تا چنانچه خواستید آن را بدوزید، خطوط دوخت تا لبه، صاف و یکنواخت باشد. (تصویر ۱-۲)

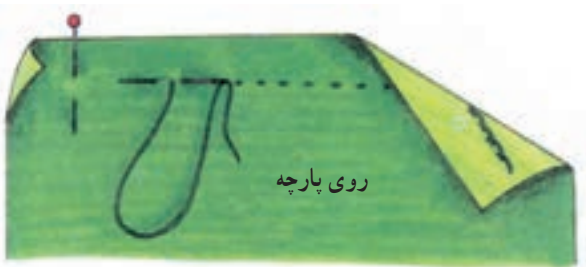

تصویر ۱-۳

بخیه

این دوخت برای اتصال دائم تکه‌های لباس و مواقعی که دوام و استحکام دست‌دوزی مورد لزوم باشد، به کار می‌آید، این کار به‌خوبی کار بخیه‌ی ساده ماشین دوخت است. (تصویر ۱-۳)

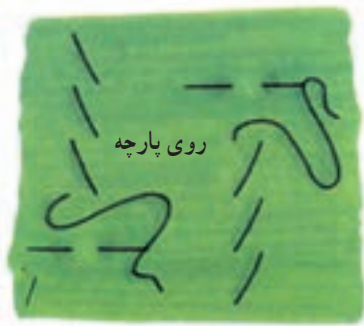
تصویر ۱-۴

بخیه‌ی تزئینی

شیوه‌ی این دوخت بسیار شبیه بخیه‌ی معمولی است؛ با این تفاوت که در فاصله‌ی بخیه‌ها فضایی دوخته شده و معادل طول بخیه‌ها باقی می‌ماند. بخیه‌ی تزئینی برای شلال دوزی میج، یقه، جیب و سایر قسمت‌های لباس به کار می‌رود. پس از اتمام دوخت لباس و آخرین اتوکشی، با استفاده از الیاف نخ ضخیم، بخیه‌ی تزئینی را روی آن بدوزید. (تصویر ۱-۴)

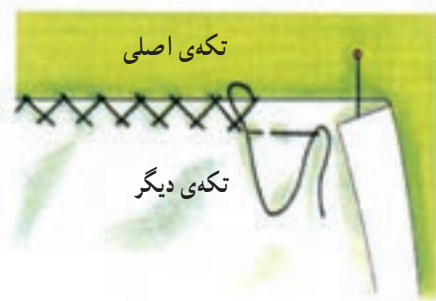
کوک حته

تصویر ۱-۵

این کوک به خصوص جهت اتصال لایی به پارچه‌ی لباس یا ثابت نگه‌داشتن یقه انگلیسی، آرشال و ... به کار می‌رود. دوخت جسته در پشت پارچه انجام می‌گیرد. لایی توسط شلال‌های کوچک اریب به پارچه‌ی لباس وصل می‌گردد. فواصل و طول شلال‌ها یک سانتی‌متر است. (تصویر ۱-۵)

زیگزاگ ساده

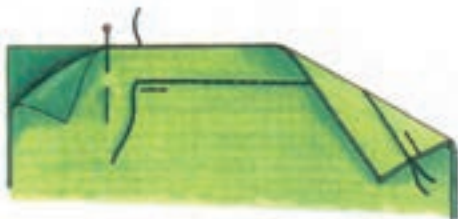
تصویر ۱-۶

این نوع دوخت برای اتصال یک تکه روی قسمت دیگر استفاده می‌شود. زیگزاگ از چپ به راست دوخته می‌شود. در هر بار، سوزن را در ضخامت چند تار از پارچه فرو ببرید و خارج سازید. توجه کنید که نخ محکم کشیده نشود. (تصویر ۱-۶)

انواع دوخت درزها

درز ساده

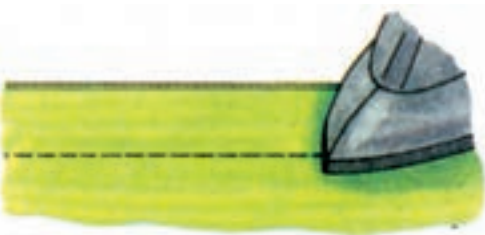
تصویر ۱-۷

این نوع درز، ساده‌ترین دوخت برای اتصال تکه‌های لباس به یکدیگر است که معمولاً توسط ماشین دوخت دوخته می‌شود و عرض جادرز در حدود «۱/۵ تا ۲ سانتی‌متر» است. برای دوام بیش‌تر ابتدا و انتهای آن را دوبار بدوزید. (تصویر ۱-۷)

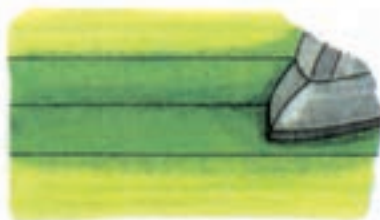
توجه کنید:

پس از دوختن و قبل از آن که ضخامت جادرز را به طرفین باز کنید، روی خط دوخته شده را از سمت پشت اتو نمایید. (تصویر ۸ - الف)

جادرزهای را توسط انگشتان دست چپ کاملاً باز کنید و سپس به وسیله‌ی نوک اتو خط درز را اتو نمایید. (تصویر ۸ - ب)

الف

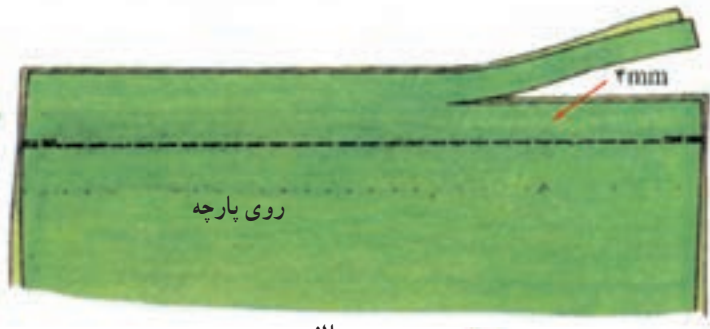
ب

تصویر ۱-۸

دو درزه (دورفرانسومی)

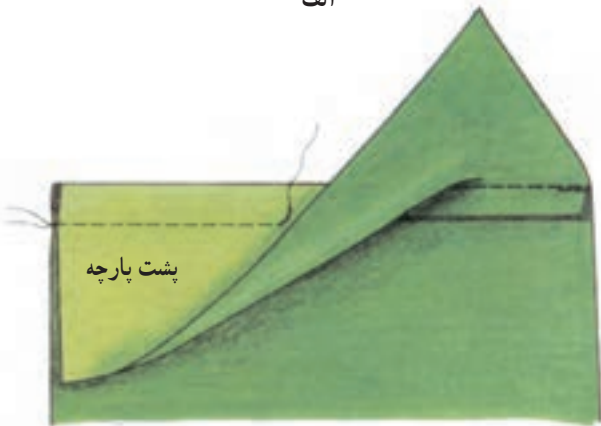
دو درزه مناسب‌ترین دوخت جهت پارچه‌های لطیف (خصوصاً حریر) است.

الف

◀ ابتدا دو لایه‌ی پشت پارچه را روی هم قرار دهید و درز را در سمت روی پارچه بدوزید. جادرز را به یک سمت بخوابانید و اتو نمایید. آن‌گاه عرض جادرز را به یک اندازه و مساوی «۴ میلی‌متر» قیچی کنید. (تصویر ۹-۱-الف)

* سپس پارچه را به طرف پشت برگردانید و دوباره درز بگیرید، به طوری که ضخامت درز اول درست در میان درز دوم واقع شود.

ب

تصویر ۹-۱-ب

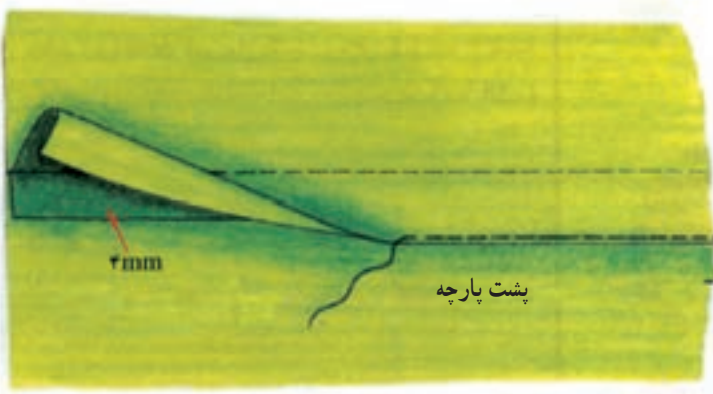
توجه کنید:

◀ توجه کنید تمیز کردن درز قبل از چرخ کردن درز دوم است؛ زیرا، اگر تارهایی از پارچه باقی بماند به دلیل لطافت پارچه، از رو نمایان خواهد شد. (تصویر ۹-۱-ب)

دو درزه دبله شکسته

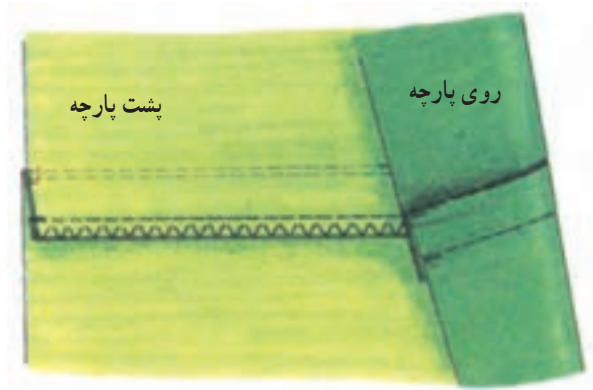

◀ ابتدا یک درز ساده بدوزید، سپس درزها را به یک طرف بخوابانید و اتو بزنید. آن‌گاه عرض جادرز زیرین را «۴ میلی‌متر» کنید و مقدار اضافی آن را بچینید. سپس لبه‌ی فوقانی را «تا» نمایید، روی پارچه را کوک بزنید و لب به لب آن را بدوزید. در درزهای دبله، چنانچه نخ از نوع ضخیم‌تر انتخاب شود جلوه‌ی شلال‌ها بیش‌تر می‌شود. (تصویر ۱۰-۱)

تصویر ۱۰-۱

درز دوبله خوابیده

تصویر ۱-۱۱

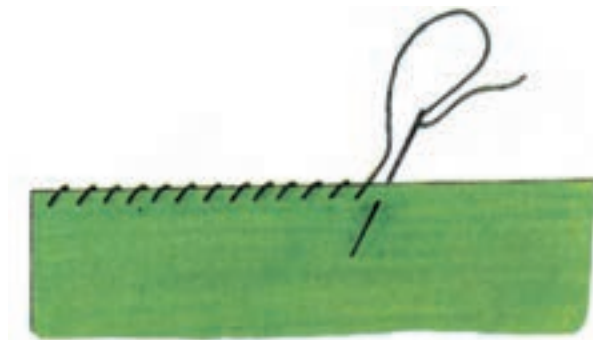
◀ درزهای دوبله جهت پوشاک اسپرت استفاده می‌شود. پس از دوختن درز معمولی، جادرز آن را به یک سمت بخوابانید و اتو کنید. لبه‌ی درزها را با دوخت پاکدوزی نمایید و سپس در سمت روی پارچه، لبه‌ی درز را به فاصله‌ی «۷۵/۰ سانتی‌متر» از درز قبلی، روی ضخامت جادرز، چرخ کنید. اگر می‌خواهید که خیلی ضخیم نشود می‌توانید همانند تصویر ۱-۱۰، سمت داخلی را باریک کرده و سپس بدوزید. (تصویر ۱-۱۱)

انواع پاکدوزی (لبه‌دوزی)

پاکدوزی به دوخت‌های مختلفی اطلاق می‌شود که مانع از ریشه شدن جادرز پارچه شود. بدیهی است که برای هر پارچه، نوع بخصوصی از پاکدوزی به کار می‌رود.

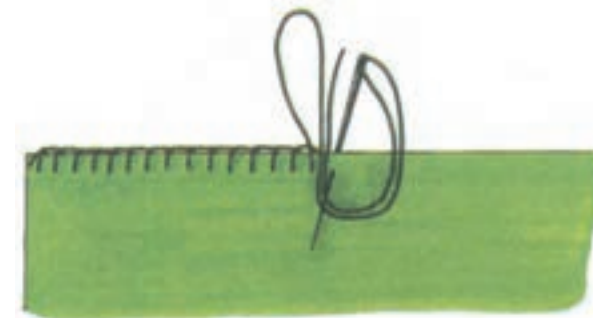
پاکدوزی ساده با دست

تصویر ۱-۱۲

◀ معمول‌ترین نوع تمیز دوزی به شمار می‌رود. پس از اتمام چرخ و اتوی درز، سوزن را به‌طور مایل و از چپ به راست داخل جادرز فرو ببرید و خارج سازید. بلندی هر پایه‌ی دوخت را در حدود «۴ میلی‌متر» بگیرید و پایه‌ها را معادل «۵/۰ سانتی‌متر» از هم فاصله دهید. (تصویر ۱-۱۲)

پاکدوزی با دندان موشی

تصویر ۱-۱۳

◀ این دوخت برای پوشاکی که نیاز به دوام بیش‌تر دارد و زیاد پوشیده می‌شود، به کار می‌رود. نوع جنس نخ را متناسب با پارچه انتخاب کنید. به‌طور کلی، نخ‌های ظریف‌تر مناسب‌ترند؛ زیرا، پس از اتوی مجدد، جادرز در پاکدوزی در سمت روی پارچه دیده نخواهد شد. (تصویر ۱-۱۳)

پاکدوزی بانوار اریب

با استفاده از نوار اریب آماده می‌توانید درزها را نوار کنید. این نوع پاکدوزی منحصرأً برای پارچه‌هایی است که دارای ضخامت زیاد هستند و به سرعت نیز ریش می‌شوند. (مانند: پارچه‌های توپید درشت)

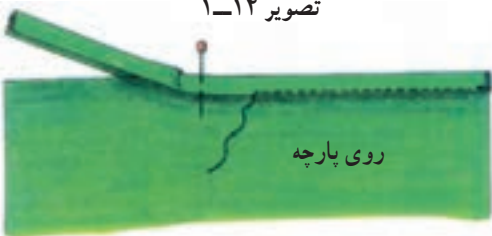
نوار اریب

پشت پارچه

◀ روش اول: برای دوختی ظریف‌تر به کار می‌رود. نوار اریب را با جادرز، درز می‌گیرید و آن را به سمت پشت برمی‌گردانید و می‌دوزید. (تصویر ۱-۱۴)

تصویر ۱-۱۴

روی پارچه

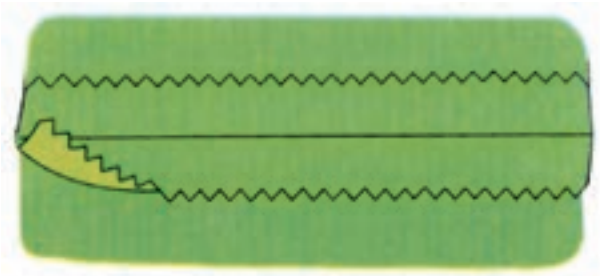
◀ روش دوم: برای نوار کردن درز، کافی است ضخامت لبه‌ی جادرز را در میان «تای» نوار اریب قرار دهید، کوک بزنید و سپس بدوزید. (تصویر ۱-۱۵)

تصویر ۱-۱۵

پاکدوزی توسط قچی زیگزاگ

◀ مواقعی که لباس تمام آستر می‌شود (مانند کت، پالتو و ...) می‌توان درزها را توسط قچی زیگزاگ تمیز کرد. (تصویر ۱-۱۶)

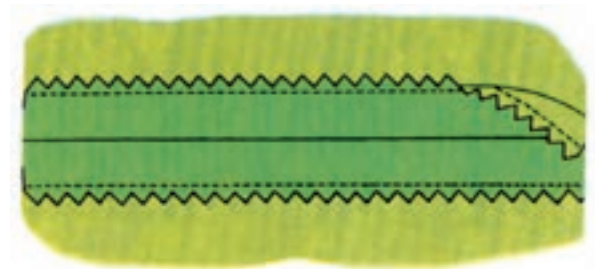

تصویر ۱-۱۶

پاکدوزی توسط قچی زیگزاگ و دوخت ساده

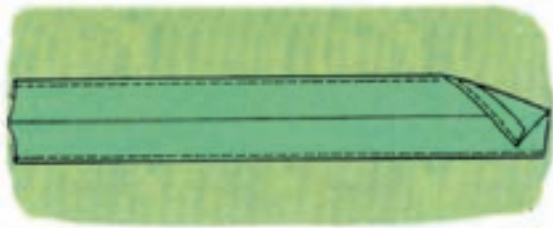

◀ اگر بخواهید دوام پاکدوزی با قچی زیگزاگ را بیشتر کنید، می‌توانید ابتدا لبه‌ی جادرز را در فاصله‌ی «۵/۰ سانتی متری» یک رج بدوزید و سپس لب جادرز را توسط قچی زیگزاگ بچینید. (تصویر ۱-۱۷)

تصویر ۱-۱۷

پاکدوزی بادوخت ساده ماشین دوخت

تصویر ۱-۱۸

این نوع پاکدوزی برای پارچه‌های پنبه‌ای و لطیف مورد استفاده قرار می‌گیرد. برای این تمیزدوزی، پس از چرخ و اتو کردن، لبه‌ی جادرز را به طرف داخل به عرض «۳ میلی‌متر» «تو» بگذارید، به طوری که فقط بتوانید روی آن را بدوزید سپس ضخامت جادرزها را با دقت اتو نمایید. (تصویر ۱-۱۸)

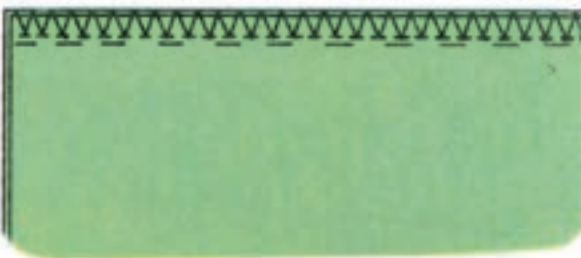
پاکدوزی بادوخت زیگزاگ ماشین دوخت

تصویر ۱-۱۹

این کار توسط ماشین دوخت به راحتی انجام می‌شود. کافی است درجه‌ی چرخ را روی دوخت زیگزاگ میزان کنید، سپس کناره‌های جادرزها را زیگزاگ بزنید و لبه‌ی اضافه‌ی آن را بچینید. (تصویر ۱-۱۹)

پاکدوزی باپایمی مخصوص و ژیتون یا دکمه مخصوص پاکدوزی ماشین دوخت

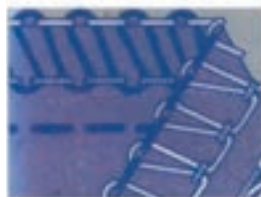
تصویر ۱-۲۰

معمولاً این دوخت برای تمیز کردن پارچه‌های خیلی لطیف و نازک استفاده نمی‌شود؛ زیرا، باعث جمع شدن درز می‌گردد. به طور کلی پارچه‌هایی با ضخامت معمولی را پاکدوزی می‌نمایند. (تصویر ۱-۲۰)

پاکدوزی با چرخ‌های سردوز (اورلوک)

این نوع ماشین‌های دوخت مخصوص پاکدوزی و تمیزدوزی درزهاست. معمولاً همراه پاکدوزی می‌توان لبه‌ی درزها را صاف کرد. بعضی از انواع این ماشین‌های دوخت همراه با پاکدوزی دوخت ساده را نیز انجام می‌دهند. (تصویر ۱-۲۱)

ب - اورلوک ۵ نخ پاکدوزی همراه با دوخت ساده
چرخ اورلوک «اضافه درز چیده می‌شود»

الف - پاکدوزی اورلوک

تصویر ۱-۲۱

انواع پس دوزی (تودوزی)

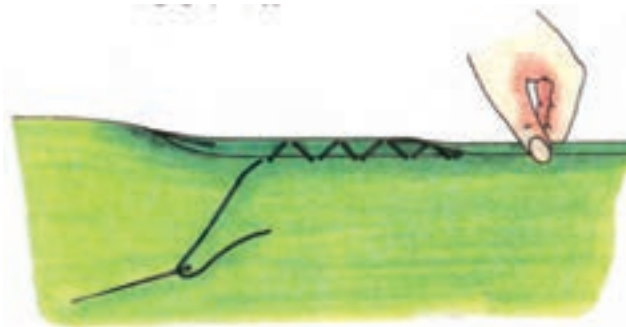
پس دوزی یا تودوزی به دوخت‌هایی اطلاق می‌شود که برای «تو» گذاشتن لبه‌ی آستین، دامن، کت و ... استفاده می‌شود.

تودوزی بالایی زانفیکس

تصویر ۱-۲۲

▲ لایه‌ی زانفیکس را داخل لبه‌ی سجاف یا لباس قرار دهید به طوری که یک سانتی‌متر کم‌تر از لبه‌ی سجاف لباس باشد. (می‌توانید یک لبه‌ی لایه‌ی را قبلاً به سجاف بدوزید). آن‌گاه به آرامی روی آن را اتو کنید. توجه نمایید لایه‌ی زانفیکس بیرون از لبه‌ی سجاف نباشد؛ زیرا در این صورت به کف اتو می‌چسبد و آن را کنیف می‌کند. (تصویر ۱-۲۲)

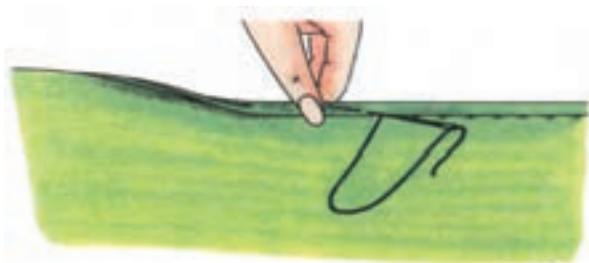

تصویر ۱-۲۳

پیچ (زل)

▲ این نوع دوخت جهت لبه‌دوزی انواع پارچه‌های شیفون، ارگانزا و به‌طور کلی پارچه‌های لطیف استفاده می‌شود. لبه‌ی پارچه را تاب بدهید و لوله کنید؛ به طوری که عرض ضخامت قسمت تاب در حدود «۲ تا ۳ میلی‌متر» شود. سپس سوزن را از داخل «تای» پارچه رد کنید و هر بار یک تار از پارچه را بگیرید. (تصویر ۱-۲۳)

تصویر ۱-۲۴

نوع دیگر پیچ زل

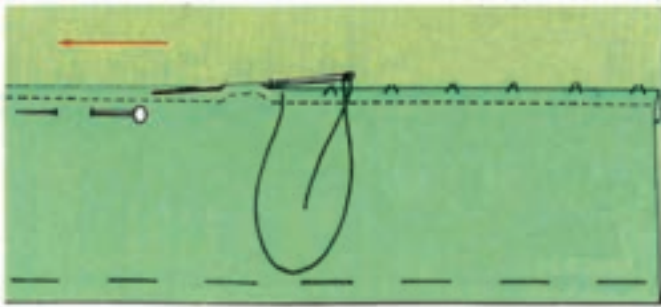
▲ لبه‌ی این دوخت مانند پیچ (زل) لوله می‌شود. با سوزن از زمینه‌ی کار یک تار پارچه را بگیرید سپس از داخل «تای» پارچه رد کنید تا نخ دوخت کاملاً مخفی بماند. (تصویر ۱-۲۴)

این نوع پس دوزی در مواردی به کار می رود که دوخت نباید از سمت رو یا از سمت پشت لباس دیده شود.

تصویر ۱-۲۵

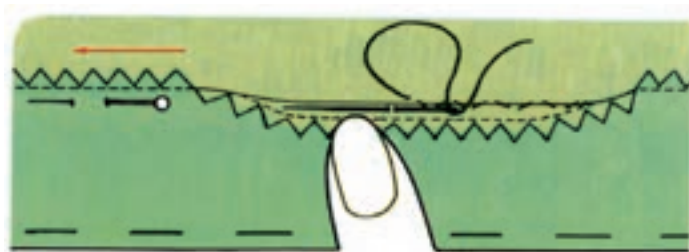
◀ اگر این پس دوزی را برای دوخت لبه‌ی دامن به کار می‌برید، در فاصله‌ی هر چند بخیه، یک بار آن را محکم کنید. (تصویر ۱-۲۵)

تصویر ۱-۲۶

◀ این نوع پس دوزی مانند شکل قبلی است. فقط قبل از «تا» کردن لبه‌ی دامن، لبه را یک بار بدوزید و سپس پس دوزی نمایید. (تصویر ۱-۲۶)

این دوخت در پس دوزی پارچه‌های پشمی مورد مصرف قرار می‌گیرد.

تصویر ۱-۲۷

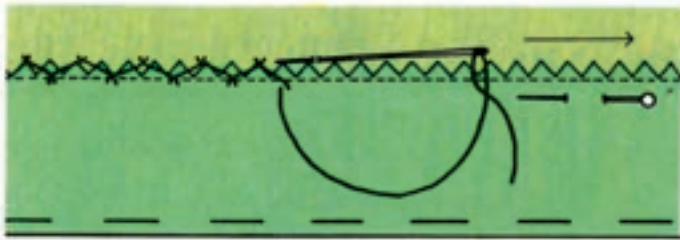
◀ ابتدا لبه‌ی «تو» رفته را در فاصله‌ی $5/0$ سانتی‌متر از لبه پارچه بدوزید (بخیه‌ی چرخ معمولی باشد). لبه‌ی پارچه را با قیچی زیگزاگ، قیچی نمایید و مانند شکل پس دوزی کنید. در این روش، نخ پس دوزی شل دوخته می‌شود. دوخت از روی پارچه مشخص نمی‌گردد. (تصویر ۱-۲۷)

تصویر ۱-۲۸

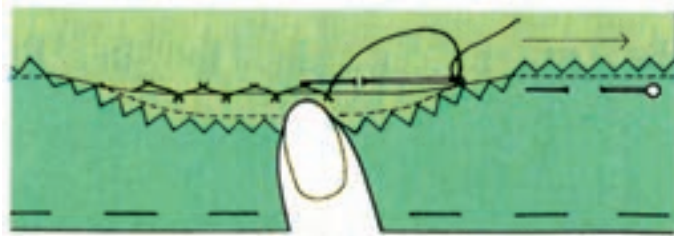
◀ در این روش مانند شکل قبلی عمل کنید. فقط لبه‌ی پارچه را با ماشین دوخت پاکدوزی نمایید. (تصویر ۱-۲۸)

پس دوزی زیگزاگ ساده

تصویر ۱-۲۹

▲ لبه‌ی پارچه را پاکدوزی کنید (در این جا از قیچی زیگزاگ استفاده شده است). پس از «تو» گذاشتن لبه‌ی پارچه آن را با دقت و از سمت چپ به راست زیگزاگ بزنید. هر بار چند تار از پارچه را بگیرد. (تصویر ۱-۲۹)

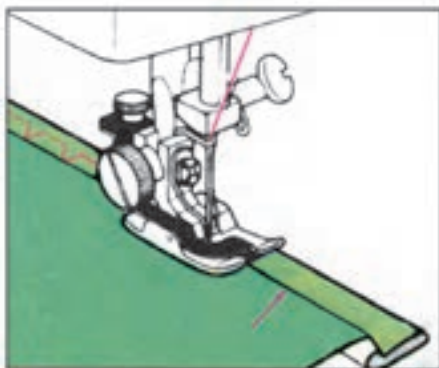
تصویر ۱-۳۰

▲ این روش مانند زیگزاگ ساده بوده، ولی به صورت مخفی است. توجه کنید که نخ آن را محکم نکشید؛ زیرا، دوخت زیگزاگ نباید در سمت روی پارچه نمایان شود. (تصویر ۱-۳۰)

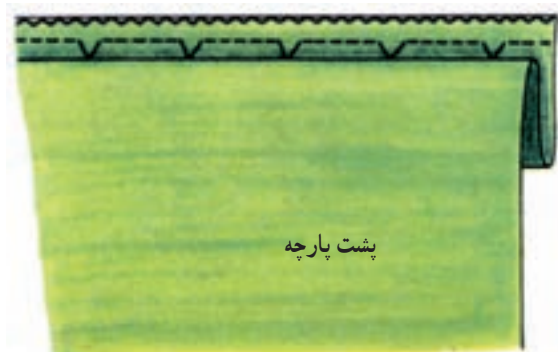
پس دوزی زیگزاگ (داخل سجاف)

تو دوزی با ماشین دوخت

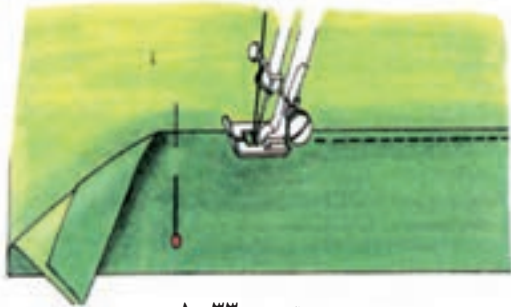

تصویر ۱-۳۱

تصویر ۱-۳۲

▲ لبه‌ی پارچه را پاکدوزی کنید. سپس به اندازه‌ی لازم آن را «تو» بگذارید و کوک بزنید. دوباره آن را «تا» کنید و از پایه‌ی مخصوص پس دوزی استفاده نمایید. (تصاویر ۳۱ و ۱-۳۲)

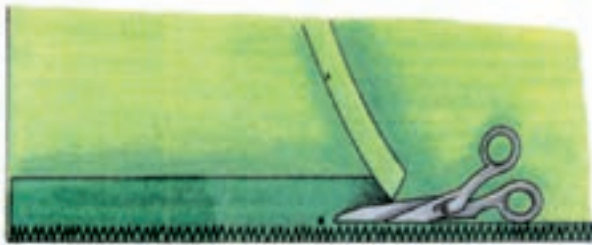

تصویر ۱-۳۳

تودوزی بادوخت ساده ماشین دوخت

* بیشترین کاربرد آن در مورد پارچه‌های نسبتاً ظریف است؛ زیرا در مورد پارچه‌ی ضخیم، به علت «تا» شدن لبه‌ی سجاف ضخامت زیادی ایجاد می‌شود.

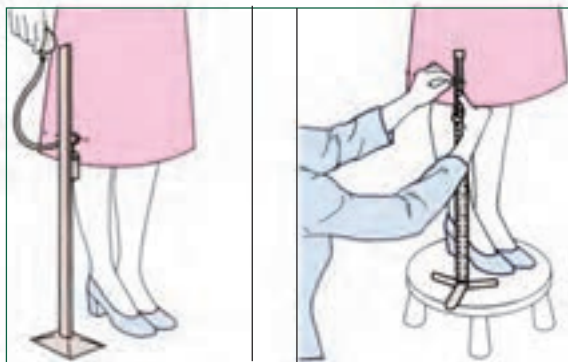
◀ لبه‌ی پارچه را به مقدار معین «تا» بزنید، اتو کنید، سپس لبه‌ی «تو» رفته را بدوزید. (تصویر ۱-۳۳)

تصویر ۱-۳۴

پاکدوزی بادوخت زیگزاگ ماشین دوخت

◀ لبه‌ی پارچه را حدود «۲ سانتی متر» «تا» کنید و با درجه‌ی زیگزاگ لبه را زیگزاگ نمایید. سپس مقدار اضافی را بچینید. (تصویر ۱-۳۴)

پاصاف کن، علامت گذاری توسط سنجاق پاصاف کن، علامت گذاری توسط گچ

تصویر ۱-۳۵

خطکش پاصاف کن

◀ پاصاف کن ابزاری است که می‌توان برای صاف کردن لبه‌ی دامن‌ها (دامن‌های ترک و کلوش) از آن استفاده کرد. بعضی از انواع آن توسط گچ یا سنجاق و در مدل‌های مختلف تهیه می‌شود. علامت گذاری توسط سنجاق صحیح‌تر است؛ زیرا ضخامت گچ و نیز زدودن آن از روی پارچه‌ها میسر نخواهد بود. (تصویر ۱-۳۵)

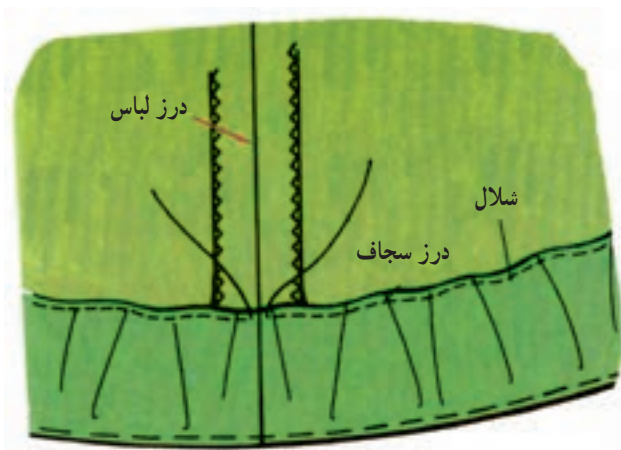

تصویر ۱-۳۶

تودوزی لبه‌ی دامن کلوش

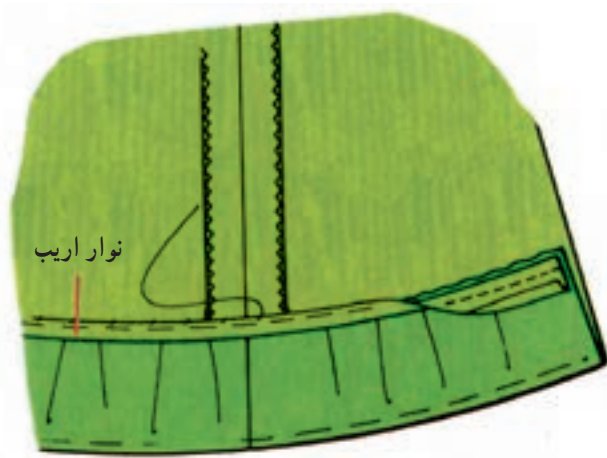
دوخت لبه‌ی دامن کلوش، بسته به ضخامت و نوع پارچه متفاوت است، ولی صاف کردن لبه‌ی آن در تمام کلوش‌ها، فون زیاد، ترک‌ها و ... الزامی است.
* برای این منظور قبل از صاف کردن پایین دامن، حداقل بیست و چهار ساعت آن را از قسمت کمر آویزان کنید.

◀ سپس توسط پاصاف کن لبه‌ی دامن، کوتاه‌ترین قسمت لبه‌ی دامن را در نظر بگیرید. دور تا دور دامن را مساوی آن علامت بگذارید (با استفاده از پودر پاصاف کن یا سنجاق یا حتی با به کار بردن یک خط کش بلند «T»). نقاط علامت گذاری شده را بچینید. (تصویر ۱-۳۶)

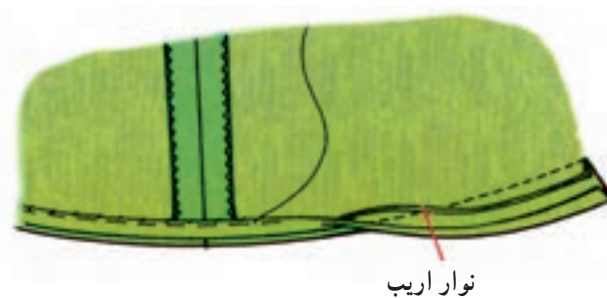
تصویر ۱-۳۷

◀ پارچه‌هایی که با ضخامت متوسط، قابلیت جمع شدن با بخار اتو را دارند، در فاصله‌ی چند میلی‌متری از لبه‌ی پارچه یک رج شلال درشت با ماشین دوخت یا شلال ریز با دست بدوزید (درزهای داخل سجاف باید با درز لباس مماس باشند). نخ شلال را بکشید؛ به طوری که گشادی اضافی «توی» لب دامن کاملاً به خُرد برود و صاف و مرتب شود. سپس توسط اتو بخار یا پارچه‌ی مرطوب خُردهای لب دامن را اتو کنید. (تصویر ۱-۳۷)

تصویر ۱-۳۸

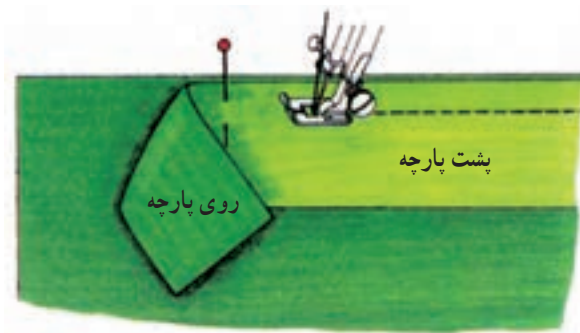
◀ اگر پارچه‌ای با ضخامت متوسط قابلیت جمع شدن توسط اتو را نداشته باشد، ابتدا مراحل اولیه‌ی شکل قبل را انجام دهید. نوار اریبی از آستری تهیه نمایید و به لب دامن خُرد خورده‌ی پارچه، بدوزید. نوار اریب را به لباس پس‌دوزی نمایید. (تصویر ۱-۳۸)

تصویر ۱-۳۹

◀ در مورد پارچه‌هایی که ضخیم هستند یا نمی‌توان آن‌ها را خُرد داد، لبه‌ی اضافه‌ی سجاف را بچینید، نوار اریب را به لب دامن بدوزید و به طرف داخل برگردانید؛ به طوری که چند میلی‌متر از لب لباس به طرف داخل برگردد. سپس آن را پس‌دوزی نمایید. (تصویر ۱-۳۹)

گوشه های سجاف

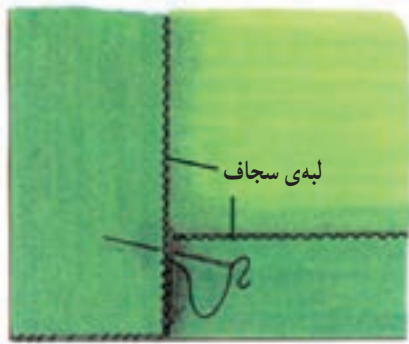

تصویر ۱-۴۰

▲ طول سجاف را در اندازه‌ی کافی بچینید. سجاف را به لبه‌ی درز مورد نظر بدوزید. سپس برای وصل کردن لبه‌ی آن از یکی از روش‌های تودوزی استفاده کنید. (تصویر ۱-۴۰)

گوشه‌های لباس در دامن، کت، بلوز و ... به چندین روش دوخته می‌شود که عبارتند از:

روش اول

تصویر ۱-۴۲

تصویر ۱-۴۱

▲ گوشه‌ی سجاف را «تا» نمایید و آن را با دقت و ریز به طوری که مشخص نباشد - بدوزید. (تصویر ۱-۴۲)

▲ لب پایین لباس را به طرف داخل برگردانید، کوک بزنید و درز سجاف عمودی رویی را (حدوداً ۱ تا ۱/۵ سانتی متر) باریک کنید. (تصویر ۱-۴۱)

تصویر ۱-۴۴

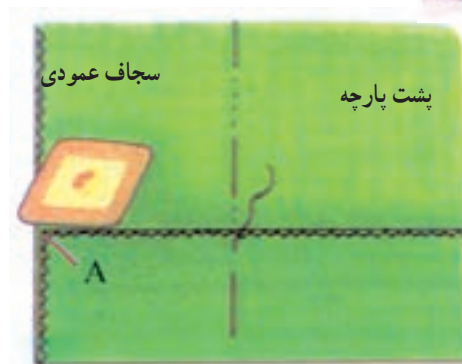
تصویر ۱-۴۳

▲ گوشه‌ی سجاف را «تا» کنید و آن را کوک بزنید. با دقت آن را پس‌دوزی مخفی نمایید. (تصویر ۱-۴۴)

▲ سجاف رویی را «تا» نمایید، بدوزید و گوشه‌ی خارجی را به صورت منحنی بچینید. (تصویر ۱-۴۳)

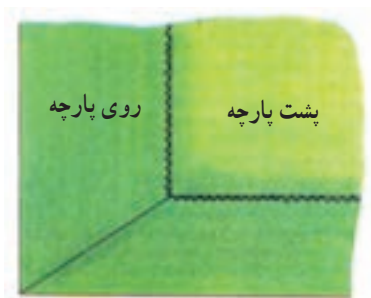
تصویر ۱-۴۶

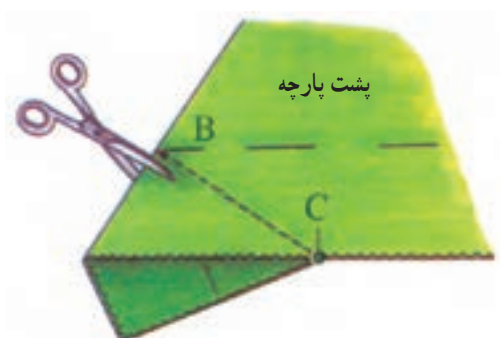
تصویر ۱-۴۵

▲ خط کش را روی نقطه‌ی A قرار دهید به گونه‌ای که از نقطه‌ی B عبور کند و نقطه‌ی C به دست آید. این سه خط را با صابون علامت بگذارید. (تصویر ۱-۴۶)

▲ این روش نسبت به روش‌های دیگر متناسب‌تر است. ابتدا لب پایین لباس و «تای» سجاف عمودی را روی نقطه‌ی A بگذارید. (تصویر ۱-۴۵)

تصویر ۱-۴۸

تصویر ۱-۴۷

▲ سجاف‌ها را به طرف پشت پارچه برگردانید و روی آن را اتو کنید. (تصویر ۱-۴۸)

▲ خط A تا C را «تا» کنید و خط C تا B را که علامت گذاشته‌اید بدوزید. به اندازه‌ی «۱ تا ۱/۵ سانتی‌متر» اضافی درز بگذارید و بقیه‌ی آن را بچینید. (تصویر ۱-۴۷)

تصویر ۱-۴۹

گوشه‌ی منحنی سجاف سرخود

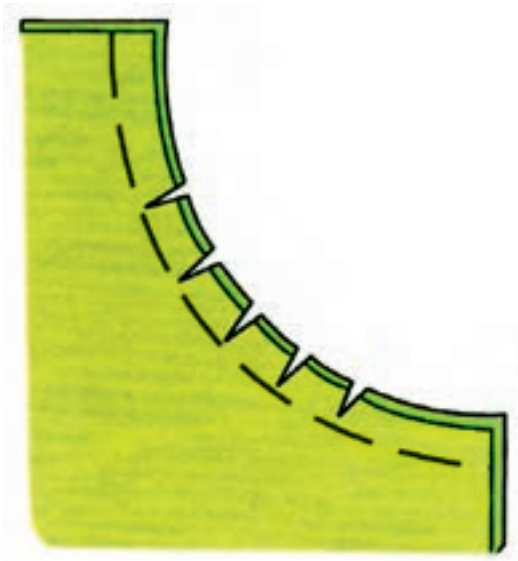
◀ در گوشه‌هایی که سجاف، شکل منحنی یا هلالی دارد و یا به صورت یک سره است، لبه‌ی خارجی هلالی شکل سجاف را با دست شلال ریز بزنید، شلال را آن قدر جمع کنید تا گشادی آن صاف و منظم شود. سپس با اتو آن را منظم کنید. (تصویر ۱-۴۹)

درزهای منحنی

درزهای منحنی در قسمت‌های مختلف لباس از قبیل درزهای داخلی یقه، برش‌های پرنسسی، یقه ب و ... استفاده می‌شود.

درز منحنی یک طرفه

تصویر ۱-۵۱

▲ پس از چیدن اضافه درز (زاپاس)، مثلث‌های کوچکی بچینید. درز باید به یک طرف خوابانده و اتو شود. (تصویر ۱-۵۱)

تصویر ۱-۵۰

▲ این نوع درز از وسط باز نمی‌شود؛ مثل حلقه‌ی دور گردن. پس از چرخ کردن، اضافه‌ی درز را به گونه‌ای بچینید که پهنای یکی از درزها (۶ میلی‌متر) و درز دیگر (۳ میلی‌متر) کم‌تر باشد. (تصویر ۱-۵۰)

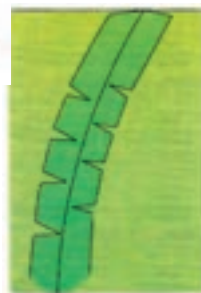
درز منحنی یقه‌ی ب ب و برگردان حیب

تصویر ۱-۵۳

▲ این درز در یک قسمت صاف و در قسمت دیگر منحنی است. باید در قسمت منحنی، مانند شکل عمل کنید. به طوری که پهنای یکی از درزها کم‌تر از درز دیگر باشد و مثلث‌های کوچکی از آن چیده شود. (تصویر ۱-۵۳)

درز منحنی دو طرفه

تصویر ۱-۵۲

▲ این درز در برش‌های منحنی‌ای که به طرف بیرون است (مثل برش‌های پرنسسی) کاربرد بیش‌تری دارد. درز را چرت بزنید، به طرفین باز کنید و اتو نمایید. (تصویر ۱-۵۲)

تصویر ۱-۵۵

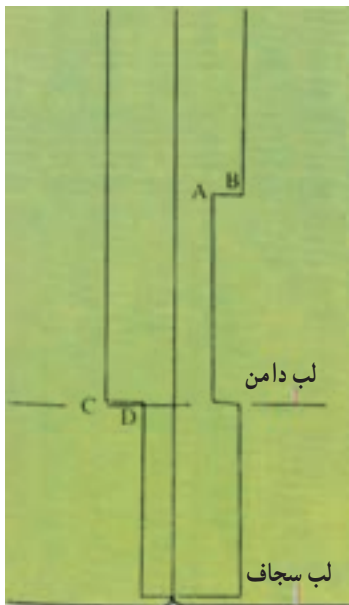

تصویر ۱-۵۴

▲ گوشه‌ها را مانند شکل به صورت اریب بچینید.
(تصویر ۱-۵۵)

▲ در این حالت نیز مانند شکل قبل دو درز را بدوزید
و اضافه‌ها را بچینید. (تصویر ۱-۵۴)

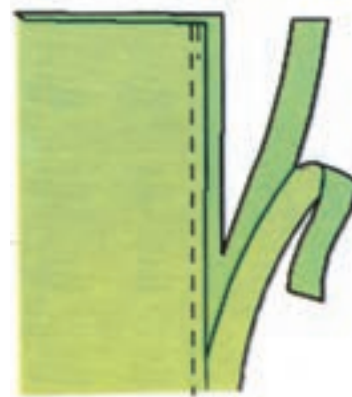
درز توی لب دامن

تصویر ۱-۵۷

◀ عرض درز در قسمت «تای» لب دامن ایجاد ضخامت اضافی می‌کند؛ از این رو، باید درزها بدین ترتیب کم شود: قسمت‌های «A» تا «B» و «C» تا «D» به اندازه‌ی « $\frac{1}{4}$ درز لباس» چیده شود. (تصویر ۱-۵۷)

درز داخلی صاف

تصویر ۱-۵۶

▲ در قسمت‌های داخلی لباس (مانند درز سجاف‌ها، یقه‌ها، مچ‌ها و ...) استفاده می‌شود. باید یکی از درزها را به اندازه‌ی «۶ میلی‌متر» و درز دیگر را به اندازه‌ی «۳ میلی‌متر» کم‌تر بچینید. (تصویر ۱-۵۶)

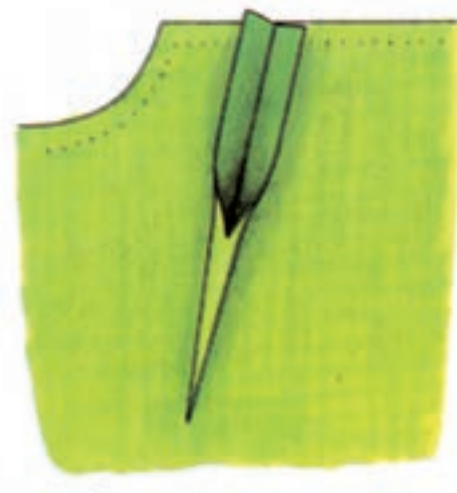

تصویر ۱-۵۸

دوخت ساسون (پنس)

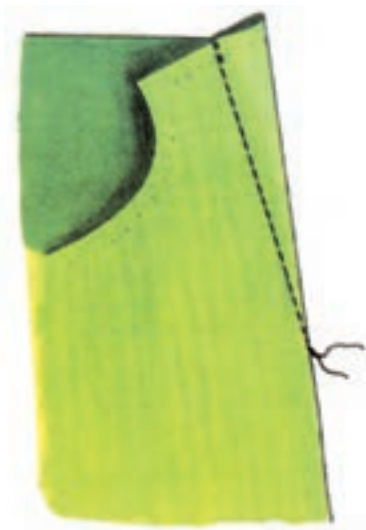

◀ ساسون‌ها در لباس نقش بسزایی را ایفا می‌کنند. اهمیت آن به این علت است که به وجود آورنده‌ی حجم، برش‌ها و خطوط روی لباس هستند. در این جا چند نکته را که به افزایش کیفیت دوخت ساسون کمک خواهد کرد، ذکر می‌نماییم: (تصویر ۱-۵۸)

تصویر ۱-۶۱

▲ پس از اتمام دوخت و چیدن اضافه ساسون، آن را از وسط باز کنید و اتو بزنید. اگر به راحتی صاف نشد و نوک آن پف کرد، به آن خاطر است که در دوخت نوک ساسون دقت کافی به عمل نیامده است. (تصویر ۱-۶۱)

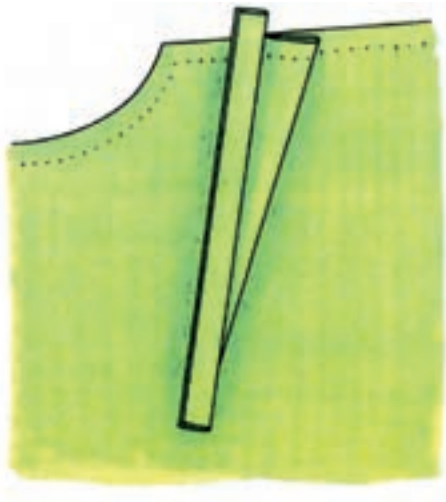
تصویر ۱-۵۹

◀ هنگام دوخت ساسون از قسمت پهن‌تر شروع کنید و به تدریج ساسون را باریک‌تر نمایید تا به نوک آن برسد. ابتدای آن را دوبار چرخ کنید تا دوخت محکم شود و در انتها، «۱۰ سانتی‌متر» از نخ قرقره را باقی بگذارید. انتهای شلال چرخ را چند بار گره بزنید. (تصویر ۱-۵۹)

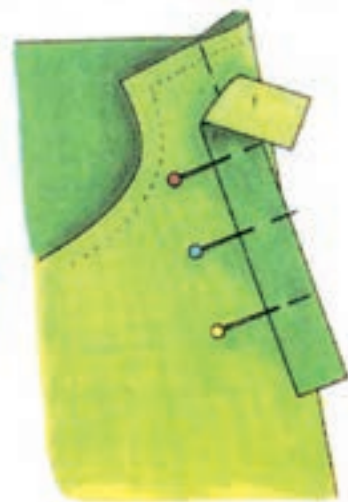
تصویر ۱-۶۰

◀ پس از اتمام دوخت، نخ اضافی را بچینید. در صورتی که ساسون پهن یا پارچه ضخیم باشد (پهنای پنس ضخامت ایجاد می‌کند)، باید حدود «۲ سانتی‌متر» از پایین ساسون را رها کنید و بقیه را به صورت مساوی و موازی با دوخت ساسون - با فاصله - بچینید. (تصویر ۱-۶۰)

تصویر ۱-۶۳

▲ پس از دوختن ساسون را اتو کنید. (تصویر ۱-۶۳)

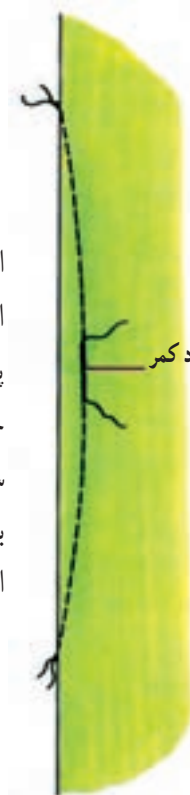
تصویر ۱-۶۲

▲ برای دوختن پارچه‌های کشی یا تریکو، یک نوار راسته «۲ سانتی متری» با طولی بلندتر از ساسون آماده کنید و آن را وسط ساسون قرار دهید و بدوزید. (تصویر ۱-۶۲)

◀ در نوک ساسون‌ها اضافه‌ی نخ را چند بار گره زده و اضافه‌ی آن چیده شود. ناحیه‌ی پهن ساسون (حدوداً کمر) را چرت بزنید تا بتوانید وسط ساسون را باز کنید. این عمل برای صاف قرار گرفتن ساسون است. (تصویر ۱-۶۵)

تصویر ۱-۶۵

نخوه‌ی دوختن ساسون در پیرا بن

◀ این نوع ساسون یک نوک در بالاتنه و یک نوک در دامن دارد و قسمت پهن ساسون معمولاً در کمر قرار می‌گیرد. یک بار از قسمت پهن در کمر شروع به دوخت کنید تا به نوک باریک ختم شود و یک بار دیگر برعکس به سمت بالاتنه دوخت شود. (تصویر ۱-۶۴)

تصویر ۱-۶۴